

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROJÄRJESTELMÄ

FI

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) YYYY/[XX],

annettu [xx päivänä xxkuuta YYYY],

siitä, miten kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin, annettujen Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2017/697 muuttamisesta

[(EKP/YYYY/XX)]

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan sekä 6 artiklan 5 kohdan a ja c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankki (EKP) hyväksyi 4 päivänä huhtikuuta 2017 Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2017/697 (EKP/2017/9)², joissa vahvistettiin yleiset toimintaperiaatteet siitä, miten kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin. Näiden suuntaviivojen antamisen jälkeen annetulla lainsäädännöllä on muutettu tai poistettu eräitä unionin lainsäädännön sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, jotka sisältyvät näihin suuntaviivoihin. Näin ollen kyseisiä suuntaviivoja on tarpeen muuttaa.
- (2) Stabiileihin vähittäistalutuksiin sovellettavien ulosvirtausasteiden osalta tietyt tekijät ovat haitanneet Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4)³ 13 artiklassa ja suuntaviivojen

¹ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

² Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2017/697, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2017, siitä, miten kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin (EKP/2017/9) (EUVL L 101, 13.4.2017, s. 156).

³ Euroopan keskuspankin asetus, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60).

(EU) No 2017/697 7 artiklassa tarkoitetun harkintavallan soveltamista. Kyseisten säännösten mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan soveltaa kolmen prosentin ulosvirtausastetta talletusten vakuusjärjestelmän kattamiin stabiileihin vähittäistalletuksiin edellyttäen, että komissio on antanut delegoidun asetuksen (EU) 2015/61⁴ 24 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti ennakkohyväksyntänsä. Lisänäyttö ja -analyysi ovat tarpeen, jotta voidaan osoittaa, että delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut talletusten vakuusjärjestelmän kattamien stabiilien vähittäistalletusten run-off-asteet olisivat alle kolme prosenttia minkä tahansa stressikauden aikana delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 5 artiklassa tarkoitettujen skenaarioiden mukaisesti. Kun tällaista näyttöä ja analyysiä ei ole käytettävissä, yleiset toimintaperiaatteet, joiden mukaan sallitaan kolmen prosentin ulosvirtausasteen soveltaminen, olisi poistettava asetuksesta (EU) 2016/445 ja siten suuntaviivoista (EU) No 2017/697.

- (3) Toimivaltaisille viranomaisille delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan 1 kohdan c kohdan i alakohdan nojalla annettua vaihtoehtoa, joka koskee keskeisten osakeindeksien yksilöintiä määrittäessä, mitkä osakkeet voidaan lukea tason 2B varoihin maksuvalmiusvaatimuksen osalta, olisi sovellettava johdonmukaisesti merkittäviin ja vähemmän merkittäviin laitoksiin. Harkintavallan avulla pyritään varmistamaan, että luottolaitokset sisällyttävät maksuvalmiuspuskuriinsa osakkeita ainoastaan indekseistä, joissa oletamus taustalla olevien osakkeiden markkinalikviditeetistä on perusteltu. Koska luottolaitoksen merkittävyys tai koko ei sinällään suoraan vaikuta asianomaisten indeksien taustalla olevien osakkeiden markkinalikviditeettiin, ei olisi asianmukaista kohdella merkittäviä ja vähemmän merkittäviä luottolaitoksia eri tavalla.
- (4) Toimivaltaisille viranomaisille delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan 3 kohdan nojalla annettua harkintavaltaa poiketa saman artiklan 1 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdasta sellaisten luottolaitosten osalta, jotka eivät yhtiöjärjestyksensä mukaan pysty pitämään korkoa tuottavia varoja uskonnollisista syistä, olisi käytettävä johdonmukaisesti merkittävien ja vähemmän merkittävien laitosten osalta, jotta voidaan yhdenmukaistaa perusteet tason 2B varojen määrittämiseksi yritysten velkapapereiden osalta.
- (5) Toimivaltaisten viranomaisten tulisi merkittävien ja vähemmän merkittävien laitosten osalta käyttää johdonmukaisella tavalla pysyvää varainhankinnan vaatimusta koskevaa harkintavaltaa, joka niille annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁵ 428 p artiklan 10 kohdan nojalla ja jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet taseen ulkopuolisiin eriin liittyville vastuille, joita ei mainita muualla kyseisen asetuksen kuudennen osan IV jakson 4 luvussa. Merkittäviä laitoksia koskevissa linjauksissa pysyvän varainhankinnan vaatimukseen liittyvät vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet on liitetty maksuvalmiusvaatimuksen (LCR) yhteydessä sovellettaviin ulosvirtausasteisiin, jättäen EKP:lle mahdollisuuden määrittää joustavasti erilaiset vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet.

⁴ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimusten osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

Tämä lähestymistapa mahdollistaa selkeyden ja vakauden sekä samalla eri tekijöiden välisen tasapainon siten, että voidaan yhtäältä yhtenäistää pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaan ja maksuvalmiusvaatimuksen määrittämiseen liittyvät tekijät ja toisaalta sallia erilainen kohtelu tapauksissa, joissa tekijöiden toisiinsa liittäminen ei ilmennä asianomaista rahoitusriskiä. Ei ole tarpeen tai asianmukaista poiketa tästä lähestymistavasta vähemmän merkittävien laitosten osalta, sillä menetelmässä, joka koskee vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien soveltamista näihin taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin, ei pitäisi olla eroja luottolaitosten kesken. Samasta syystä toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 aq artiklan 10 kohdan nojalla annettua harkintavaltaa, joka koskee pysyvän varainhankinnan laskentaa yksinkertaistettua menetelmää soveltaen, olisi käytettävä vastaavalla tavalla.

- (6) Toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 q artiklan 2 kohdan nojalla annettua harkintavaltaa, joka koskee eroteltuihin varoihin liittyvän sidonnaisuuden keston määrittämistä kyseisten varojen kohde-etuuteen liittyvän vastuun mukaisesti, tulisi käyttää samalla tavoin merkittävien ja vähemmän merkittävien laitosten osalta. Varoja, jotka on eroteltu ja jotka eivät ole vapaasti luovutettavissa, koskevan sidonnaisuuden keston tulisi katsoa määräytyvän laitoksen sellaisille asiakkaille olevien velkojen laina-aikaa – siis jaksoa, jonka aikana ne ovat asianmukaisesti rahoitettuja – vastaavasti, joihin kyseinen erotteluvaatimus liittyy. Tämä perustelu soveltuu riippumatta asianomaisen laitoksen koosta. Toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) No 575/2013 428 ar artiklan 2 kohdan nojalla annettua harkintavaltaa, joka koskee yksinkertaistettua menetelmää soveltaen laskettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta, olisi käytettävä samalla tavoin edellä mainituista syistä ja myös sen vuoksi, ettei ole vakauteen liittyviä perusteita, jotka oikeuttaisivat erilaisen lähestymistavan yksinkertaistettua menetelmää soveltaen lasketun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen osalta. Näiden suuntaviivojen säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön vaihtoehdot ja harkintavalta, jotka liittyvät asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdassa säädettyjen suurten asiakasriskien raja-arvojen soveltamatta jättämiseen ryhmän sisäisten vastuiden suhteen, olisi muutettava ja sovellettava johdonmukaisesti merkittäviin ja vähemmän merkittäviin laitoksiin. Asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) antamisen jälkeen EKP on kasvavassa määrin ollut huolissaan vakavaraisuuteen liittyvistä seikoista, jotka koskevat luottolaitosten kirjanpitoikäytäntöjä kolmansiin maihin sijoittautuneiden yhteisöjen osalta. Tämän vaihtoehdon soveltamisala olisi sen vuoksi rajattava koskemaan unioniin sijoittautuneiden yhteisöjen ryhmänsisäisiä vastuita, minkä johdosta ryhmänsisäiset vastuut kolmansissa maissa oleviin yhteisöihin nähden voidaan vapauttaa asianomaisista suurten asiakasriskien raja-arvoista vasta etukäteen tehtävän tapauskohtaisen valvonta-arvioinnin jälkeen.
- (7) Lisäksi suuntaviivoja EKP/2017/10 olisi muutettava siten, että tällä hetkellä käytettävissä olevan täysimääräisen vapautuksen lisäksi luottolaitoksilla, jotka noudattavat asianomaisten vastuiden arvoa koskevaa määrällistä rajoitusta ja siten sovellettavia kriteerejä, olisi mahdollisuus hyödyntää osittaista vapautusta. Harkintavallan laajennetun soveltamisen pitäisi edistää luottolaitosten tasapuolisten toimintaedellytysten ylläpitämistä osallistuvissa jäsenvaltioissa sekä rajoittaa tietyistä vastuista aiheutuvia keskittymäriskejä ja varmistaa, että yhteisessä valvontamekanismissa sovelletaan samoja vähimmäisvaatimuksia.

(8) Näin ollen suuntaviivat (EU) 2017/679 (EKP/2017/9) olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan suuntaviivat (EU) 2017/697 (EKP/2017/9) seuraavasti:

1. poistetaan 5 artikla;
2. korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohta: vapautukset

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulee käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja vapautuksia koskevaa vaihtoehtoa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin tämän artiklan ja liitteiden mukaisesti.

- a) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan a alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti katettujen joukkolainojen nimellisarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
- b) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti niiden vastuuarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
- c) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa luetellut luottolaitosten vastuut siinä mainituille yrityksille, siltä osin kuin kyseiset yritykset ovat unioniin sijoittautuneita, vapautetaan kokonaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, joita täsmennetään näiden suuntaviivojen liitteessä I, täyttyvät ja sikäli kuin kyseiset yritykset ovat saman konsolidoidun valvonnan piirissä asetuksen (EU) N:o 575/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY(*) tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti näiden suuntaviivojen liitteessä I täsmennetyllä tavalla.
- d) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, joita täsmennetään näiden suuntaviivojen liitteessä II, täyttyvät.

- e) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan e–l alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kokonaan, tai artiklan 400 artiklan 2 kohdan i alakohdan tapauksessa korkeimpaan sallittuun määrään, kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
- f) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että vähemmän merkittävät luottolaitokset arvioivat, täytyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdassa sekä näiden suuntaviivojen asianomaisessa liitteessä täsmennetyt tiettyyn vastuuseen sovellettavat edellytykset. Kansallinen toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa tämän arvioinnin milloin tahansa ja pyytää luottolaitoksia toimittamaan asianomaisessa liitteessä mainitut asiakirjat tätä tarkoitusta varten.
- g) Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan silloin, kun asianomainen jäsenvaltio ei ole käyttänyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 493 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta vapauttaa tietyt vastuut kokonaan tai osittain.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyriyten ja sijoituspalveluyriyten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).”;

- 3. poistetaan 7 artikla;
- 4. Lisätään IV jaksoon otsikon ”Maksuvalmius” jälkeen seuraavat otsikot sekä 7 a–7 f artikla:

7 a artikla

Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta: jäsenvaltion tai kolmannen maan keskeisten osakeindeksien yksilöinti

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on katsottava, että seuraavat indeksit ovat keskeisiä osakeindeksejä määritettäessä, mitä osakkeita voidaan pitää tason 2B varoina komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61(*) 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti:

- i) komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1646(**) liitteessä I luetellut indeksit;
- ii) muu kuin i alakohdassa mainittu jäsenvaltion tai kolmannen maan keskeinen osakeindeksi, jonka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai kolmannen maan viranomainen on määrittänyt sellaiseksi tämän alakohdan soveltamista varten;
- iii) muu kuin i tai ii alakohdassa mainittu merkittävä osakeindeksi, joka koostuu kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevista johtavista yhtiöistä.

7 b artikla

Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan 3 kohta: maksuvalmiusvaatimus – tason 2B varat

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on sallittava vähemmän merkittävälle laitoksille, jotka eivät sääntöjensä mukaan pysty uskonnon harjoittamiseen liittyvistä syistä pitämään hallussaan korkoa tuottavia varoja, että ne voivat sisällyttää yritysten joukkolainat tason 2B likvideinä varoina delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa täsmennettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella säännöllisesti edellä 1 kohdassa mainittua vaatimusta ja sallia vapautuksen delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdasta, kun delegoidun asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

7 c artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 p artiklan 10 kohta:

Pysyvän varainhankinnan vaatimus – vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet taseen ulkopuolisiin eriin liittyville vastuille

Jollei kansallinen toimivaltainen viranomainen määritä erilaisia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 p artiklan 10 kohdan soveltamisalaan kuuluvien taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden osalta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että vähemmän merkittävät laitokset soveltavat muihin kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan IV osaston 4 luvussa mainittuihin taseen ulkopuolisiin vastuisiin pysyvän rahoituksen kertoimia, jotka vastaavat ulosvirtausasteita, joita ne soveltavat maksuvalmiusvaatimusta varten asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklassa tarkoitettuihin vastaaviin tuotteisiin ja palveluihin.

7 d artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 q artiklan 2 kohta:

Pysyvän varainhankinnan vaatimus – eroteltujen varojen sidonnaisuuden keston määrittäminen

Jos varat on eroteltu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012(***) 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja laitokset eivät voi vapaasti luovuttaa tällaisia varoja, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että vähemmän merkittävät laitokset määrittävät kyseisiä varoja koskevan sidonnaisuuden keston sen ajan perusteella, joka vastaa laitoksen sellaisille asiakkaille olevien velkojen laina-aikaa, joihin kyseinen erotteluvaatimus liittyy.

7 e artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 aq artiklan 10 kohta:

Pysyvän varainhankinnan vaatimus – vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet taseen ulkopuolisiin eriin liittyville vastuille

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että vähemmän merkittävät laitokset, joille EKP on myönnetty lupa soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan IV osaston

5 luvussa tarkoitettua yksinkertaistettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta, on noudatettava 7 c artiklassa täsmennettyä menetelmää.

7 f artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 ar artiklan 2 kohta:

Pysyvän varainhankinnan vaatimus – eroteltujen varojen sidonnaisuuden keston määrittäminen

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että vähemmän merkittävät laitokset, joille EKP on myönnetty lupa laskea asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan IV osaston 5 luvussa tarkoitettu yksinkertaistettu pysyvän varainhankinnan vaatimus, on noudatettava 7 d artiklassa täsmennettyä menetelmää.

(*) Komission delegeoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimusten osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

(**) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1646, annettu 13 päivänä syyskuuta 2016, pääindeksejä ja virallisesti hyväksytyjä pörssijä koskevista, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 245, 14.9.2016, s. 5).”;

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).”;

5. poistetaan 8 artikla;
6. Muutetaan liite näiden suuntaviivojen liitteen I mukaisesti.
7. Muutetaan liite II näiden suuntaviivojen liitteen II mukaisesti.

2 artikla

Loppusäännökset

Voimaantulo ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun ne on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
2. [Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat näitä suuntaviivoja [xx päivästä xxkuuta YYYY].

Tehty Frankfurt am Mainissa, [xx päivänä xxkuuta YYYY].

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Christine LAGARDE

Korvataan päätöksen (EU) 2017/679 (EKP/2017/9) liite seuraavasti:

"Liite I

Arvioinnin edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja näiden suuntaviivojen 6 artiklan c kohdan mukaiselle vapautukselle suurten asiakasriskien rajasta

1. Tätä liitettä sovelletaan näiden suuntaviivojen 6 artiklan c alakohdan mukaisin vapautuksiin suurten asiakasriskien rajasta. Suuntaviivojen 6 artiklan c alakohtaa sovellettaessa komission täytäntöönpanopäätöksen 2014/908(*) liitteessä I luetellut kolmannet maat katsotaan vaatimuksia vastaaviksi.
2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset ottavat seuraavat perusteet huomioon arvioidessaan, täyttääkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainittu vastuu edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan mukaista vapautusta suurten asiakasriskien rajasta.
 - a) Sen arvioimiseksi, poistaako vastuun, vastapuolen tai luottolaitoksen ja vastapuolen välisen suhteen erityisluonne vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentääkö se sitä, mistä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, vähemmän merkittävien laitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) täyttyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdan b, c ja e alakohdassa säädetyt edellytykset ja erityisesti, sovelletaanko vastapuoleen samoja menettelyjä riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi kuin luottolaitokseen, ja onko tietojärjestelmät integroitu tai ainakin täysin linjattu. Niiden on myös otettava huomioon, onko olemassa tämänhetkisiä tai odotettavissa olevia varteenotettavia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että vastapuoli maksaa vastuun oikea-aikaisesti luottolaitokselle, paitsi elvytys- tai kriisitilanteessa, jolloin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU (**) esitetyt rajoitukset on pantava täytäntöön;
 - ii) ryhmän sisäiset vastuut ovat perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella ja strategialla;
 - iii) onko prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä ryhmän sisäiseen vastapuoleen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuihin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) mahdollistavatko luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi sen, että se voi jatkuvasti tarkistaa ja varmistaa, että yritysryhmiin kohdistuvat suuret asiakasriskit ovat linjassa sen riskistrategian kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti.
 - b) Sen arvioimiseksi, voidaanko mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä käsitellä muilla yhtä tehokkailla keinoilla – kuten direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa säädetyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä – asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, vähemmän merkittävien laitosten on otettava huomioon seuraavaa:

- i) onko luottolaitoksella yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti käytössään tehokkaat prosessit ja menettelyt ja tehokas valvonta sen varmistamiseksi, ettei vapautuksen käyttäminen johtaisi keskittymäriskiin, johon sillä ei ole riskistrategiaa ja joka on vastoin ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteita;
 - ii) onko luottolaitos ottanut virallisesti huomioon keskittymäriskin, joka perustuu ryhmän sisäisiin vastuisiin, osana yleistä riskinarviointiaan;
 - iii) onko luottolaitoksella oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti riskienhallintajärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti ehdotettuja riskirajoja;
 - iv) onko syntyvä keskittymäriski selvästi yksilöity tai yksilöidäänpö se selvästi luottolaitoksen sisäisessä vakavaraisuuden hallintaprosessissa (ICAAP) ja hallitaanko sitä aktiivisesti. Keskittymäriskin hallintaa koskevia järjestelyjä, menettelyjä ja mekanismeja arvioidaan vakavaraisuuden arviointiprosessissa;
 - v) onko olemassa näyttöä siitä, että keskittymäriskin hallinta vastaa ryhmän elvytysuunnitelmaa.
3. Sen selvittämiseksi, täyttyvätkö 1 ja 2 kohdan edellytykset, kansallinen keskuspankki voi pyytää vähemmän merkittäviä laitoksia esittämään seuraavat asiakirjat.
- a) Luottolaitoksen laillisen edustajan allekirjoittama kirje, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vapauttamisen myöntämistä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 400 artiklan 3 kohdassa.
 - b) Oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko ulkopuolinen riippumaton kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jolla osoitetaan, ettei ole esteitä sille, että vastapuoli maksaa luottolaitokselle oikea-aikaisesti saamiset, jotka perustuvat joko sovellettavaan sääntelyyn – verosääntely mukaan lukien – tai sitoviin sopimuksiin.
 - c) Laillisen edustajan allekirjoittama lausunto, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan seuraavaa:
 - i) käytännön esteitä sille, että vastapuoli maksaa saamiset luottolaitokselle oikea-aikaisesti, ei ole;
 - ii) ryhmän sisäiset vastuut ovat perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella ja strategialla;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä ryhmän sisäiseen vastapuoleen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) keskittymäriskiä, joka perustuu ryhmän sisäisiin vastuisiin, on tarkasteltu osana luottolaitoksen yleistä riskinarviointijärjestelmää.
 - d) Laillisen edustajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä asiakirja, joka osoittaa, että luottolaitoksen menettelyt riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi vastaavat vastapuolen menettelyjä ja että luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että ylin hallintoelin voi jatkuvasti tarkkailla suurten asiakasriskien tasoa ja sitä, onko se linjassa luottolaitoksen riskistrategian

kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti, samoin kuin sitä, onko se ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteiden mukainen.

- e) Asiakirjat, jotka osoittavat, että ICAAP-prosessissa yksilöidään selvästi keskittymäriski, joka perustuu suuriin ryhmän sisäisiin vastuisiin, ja että kyseistä riskiä hallitaan aktiivisesti.
- f) Asiakirjat, jotka osoittavat, että keskittymäriskin hallinta vastaa ryhmän elvytysuunnitelmaa.

(*) Komission täytäntöönpanopäätös 2014/908/EU, annettu 12 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuiden kohtelun soveltamiseksi (EUVL L 359, 16.12.2014, s.155).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).".

Lisätään suuntaviivoihin (EU) 2017/679 (EKP/2017/9) liite seuraavasti:

”Liite II

Arvioinnin edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja näiden suuntaviivojen 6 artiklan d kohdan mukaiselle vapautukselle suurten asiakasriskien rajasta

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset ottavat seuraavat perusteet huomioon arvioidessaan, täyttääkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa mainittu vastuu edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan mukaista vapautusta suurten asiakasriskien rajasta.
 - a) Sen arvioimiseksi, poistaako vastuun, alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen tai luottolaitoksen ja alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen välisen suhteen erityisluonne vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentääkö se sitä, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan a alakohdassa on säädetty, vähemmän merkittävien laitosten on otettava huomioon
 - i) onko olemassa tämänhetkisiä tai odotettavissa olevia varteenotettavia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että vastapuoli maksaa saamisen oikea-aikaisesti luottolaitokselle, paitsi elvytys- tai kriisitilanteessa, jolloin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU esitetyt rajoitukset on pantava täytäntöön;
 - ii) ehdotetut vastuut ovat luottolaitoksen tavanomaisen liiketoiminnan ja sen liiketoimintamallin mukaisia tai ne ovat perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä luottolaitoksen keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuihin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että se voi jatkuvasti tarkistaa ja varmistaa, että sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat suuret asiakasriskit ovat linjassa sen riskistrategian kanssa.
 - b) Sen arvioimiseksi, voidaanko mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä käsitellä muilla yhtä tehokkailla keinoilla – kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU(*) 81 artiklassa säädetyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä – asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, vähemmän merkittävien laitosten on otettava huomioon
 - i) onko luottolaitoksella käytössään tehokkaat prosessit ja menettelyt ja tehokas valvonta sen varmistamiseksi, ettei vapautuksen käyttäminen johtaisi keskittymäriskeihin, johon sillä ei ole riskistrategiaa;
 - ii) onko luottolaitos ottanut virallisesti huomioon keskittymäriskin, joka perustuu sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin vastuihin, osana yleistä riskinarviointiaan;

- iii) onko luottolaitoksella riskienhallintajärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti ehdotettuja riskirajoja;
 - iv) syntyvä keskittymäriski on selvästi yksilöity tai yksilöidään selvästi luottolaitoksen sisäisessä vakavaraisuuden hallintaprosessissa (ICAAP) ja sitä hallitaan aktiivisesti. Keskittymäriskin hallintaa koskevia järjestelyjä, menettelyjä ja mekanismeja arvioidaan vakavaraisuuden arviointiprosessissa.
2. Edellä 1 kohdassa asetettujen edellytysten lisäksi kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vaativat vähemmän merkittäviä luottolaitoksia ottamaan huomioon sen arvioimiseksi, onko alueellinen laitos tai keskuslaitos, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi, vastuussa asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyistä käteismaksujen selvityksistä ja mainitaanko alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen säännöissä taikka yhtiöjärjestyksessä nimenomaisesti tällaiset tehtävät, muun muassa:
- a) koko verkoston markkinarahoitus;
 - b) likviditeetin selvittäminen ryhmässä asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan soveltamisalan puitteissa;
 - c) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten likviditeetin ylläpitäminen;
 - d) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten ylimääräisen likviditeetin heikentäminen.
3. Sen selvittämiseksi, täyttyvätkö 1 ja 2 kohdan edellytykset, kansallinen keskuspankki voi pyytää vähemmän merkittäviä laitoksia esittämään seuraavat asiakirjat.
- a) Luottolaitoksen laillisen edustajan allekirjoittama kirje, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vapauttamisen myöntämistä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja 400 artiklan 3 kohdassa.
 - b) Oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko ulkopuolinen riippumaton kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jolla osoitetaan, ettei ole esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa luottolaitokselle oikea-aikaisesti saamiset, jotka perustuvat joko sovellettavaan sääntelyyn – verosääntely mukaan lukien – tai sitoviin sopimuksiin.
 - c) Laillisen edustajan allekirjoittama lausunto, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan seuraavaa:
 - i) käytännön esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa saamiset luottolaitokselle oikea-aikaisesti, ei ole;
 - ii) alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen vastuut ovat perusteltavissa verkoston rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) keskittymäriskiä, joka perustuu saamisien alueellisilta laitoksilta tai keskuslaitoksilta, on tarkasteltu osana luottolaitoksen yleistä riskinarviointijärjestelmää.

- d) Laillisen edustajan allekirjoittama ja luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä asiakirja, joka osoittaa, että luottolaitoksen menettelyt riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi vastaavat alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen menettelyjä ja että luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että ylin hallintoelin voi jatkuvasti tarkkailla suurten asiakasriskien tasoa ja sitä, onko se linjassa luottolaitoksen riskistrategian kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti, samoin kuin sitä, onko se ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteiden mukainen.
 - e) Asiakirjat, jotka osoittavat, että ICAAP-prosessissa yksilöidään selvästi keskittymäriski, joka perustuu alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin suuriin asiakasriskeihin, ja että tätä hallitaan aktiivisesti.
 - f) Asiakirjat, jotka osoittavat, että keskittymäriskin hallinta vastaa verkoston elvytysuunnitelmaa.
- (*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).".